

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2018/311

z dne 27. februarja 2018

o stališču, ki se v imenu Unije sprejme v skupnem odboru, ustanovljenem v skladu s Sporazumom med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov, glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje navedenega sporazuma

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (a) člena 77(2) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/242/EU z dne 14. aprila 2014 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov ⁽¹⁾,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 12 Sporazuma med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je bil ustanovljen skupni odbor (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor). Ta člen določa, da skupni odbor predvsem spremlja izvajanje Sporazuma.
- (2) V Uredbi (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ so določeni postopki in pogoji za izdajo vizumov za tranzit čez ozemlje držav članic ali za načrtovano bivanje na njihovem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju.
- (3) Skupne smernice so potrebne, da se zagotovi popolnoma usklajeno izvajanje Sporazuma s strani diplomatskih in konzularnih predstavništev držav članic ter razjasni razmerje med določbami Sporazuma in določbami zakonodaje pogodbenic, ki se še naprej uporabljajo za vizumska vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema.
- (4) Primerno je določiti stališče, ki se v imenu Unije zavzame v skupnem odboru glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje Sporazuma.
- (5) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽⁴⁾ ne sodeluje; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanj ni zavezujoč in se v njem ne uporablja.
- (6) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽⁵⁾ ne sodeluje; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.
- (7) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

⁽¹⁾ UL L 128, 30.4.2014, str. 47.

⁽²⁾ UL L 128, 30.4.2014, str. 49.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Evropske unije zavzame v skupnem odboru, ustanovljenem v skladu s členom 12 Sporazuma med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov, glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje Sporazuma, temelji na osnutku sklepa skupnega odbora, ki je priložen temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 27. februarja 2018

Za Svet
Predsednica
E. ZAHARIEVA

OSNUTEK

**SKLEP št. .../201... SKUPNEGA ODBORA, USTANOVLJENEGA V SKLADU S SPORAZUMOM
MED EVROPSKO UNIJO IN AZERBAJDŽANSKO REPUBLIKO O POENOSTAVITVI IZDAJANJA
VIZUMOV****z dne ...****glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje navedenega sporazuma**

SKUPNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov ⁽¹⁾
(v nadaljnjem besedilu: Sporazum) in zlasti člena 12 Sporazuma,

ob upoštevanju, da je Sporazum začel veljati 1. septembra 2014 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Skupne smernice za izvajanje Sporazuma med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov so določene v Prilogi k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V/na ...

*Za Evropsko unijo**Za Republiko Azerbajdžan*

⁽¹⁾ UL EU L 128, 30.4.2014, str. 49.

PRILOGA

SKUPNE SMERNICE ZA IZVAJANJE SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN AZERBAJDŽANSKO REPUBLIKO
O POENOSTAVITVI IZDAJANJA VIZUMOV

Namen Sporazuma med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), ki je začel veljati 1. septembra 2014, je poenostaviti postopke za izdajanje vizumov za načrtovano bivanje za največ 90 dni v obdobju 180 dni za državljane Unije in Republike Azerbajdžan, in sicer na podlagi vzajemnosti.

Sporazum na podlagi vzajemnosti določa pravno zavezujoče pravice in obveznosti, da se poenostavijo postopki izdajanja vizumov za državljane Unije in Republike Azerbajdžan.

Namen teh smernic, ki jih je sprejel skupni odbor, ustanovljen v skladu s členom 12 Sporazuma (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor), je zagotoviti, da diplomatska in konzularna predstavništva držav članic Unije (v nadaljnjem besedilu: države članice) in Republike Azerbajdžan usklajeno izvajajo Sporazum. Te smernice niso del Sporazuma in zato niso pravno zavezujoče. Vendar je zelo priporočljivo, da jih diplomatsko in konzularno osebje pri izvajanju Sporazuma dosledno upošteva.

Te smernice se bodo v okviru skupnega odbora posodabljele glede na izkušnje, pridobljene z izvajanjem Sporazuma.

Za zagotovitev trajnega in usklajenega izvajanja Sporazuma ter v skladu s poslovnikom skupnega odbora za poenostavitev vizumskih postopkov sta se pogodbenici za obravnavo nujnih zadev dogovorili o vzpostavitvi neuradnih stikov izven uradnih sestankov skupnega odbora. Podrobna poročila o navedenih zadevah in neuradnih stikih bodo predložena na naslednjem sestanku skupnega odbora.

I. SPLOŠNA VPRAŠANJA

1.1 Namen in področje uporabe

Člen 1 Sporazuma določa: „Namen tega sporazuma je na podlagi vzajemnosti poenostaviti izdajanje vizumov za načrtovano bivanje za največ 90 dni v obdobju 180 dni za državljane Unije in Azerbajdžanske republike.“

Sporazum velja za vse državljane Unije in Republike Azerbajdžan, ki zaprosijo za vizum za kratkoročno bivanje, ne glede na državo, v kateri prebivajo.

Sporazum ne velja za osebe brez državljanstva, ki imajo dovoljenje za prebivanje, ki ga izda katera koli država članica ali Republika Azerbajdžan. Za to kategorijo oseb veljajo običajna pravila vizumskega pravnega reda Unije in nacionalnega prava Republike Azerbajdžan.

1.2 Področje uporabe Sporazuma

Člen 2 Sporazuma določa:

„1. Poenostavitve vizumskih postopkov, določene v tem sporazumu, se za državljane Unije in Azerbajdžanske republike uporabljajo samo, kolikor ti niso oproščeni vizumske obveznosti z zakonodajnimi in drugimi akti Azerbajdžanske republike, Unije ali držav članic, s tem sporazumom ali drugimi mednarodnimi sporazumi.

2. Nacionalno pravo Azerbajdžanske republike ali držav članic ali pravo Unije se uporabi za zadeve, ki jih določbe tega sporazuma ne urejajo, kot na primer za zavrnitev izdaje vizuma, priznanje potnih listin, dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje ter zavrnitev vstopa in ukrepe izгона.“

Sporazum, brez poseganja v člen 10 Sporazuma (ki določa izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane Unije in Republike Azerbajdžan, ki so imetniki veljavnih diplomatskih potnih listov) ne vpliva na veljavna pravila o vizumskih obveznostih in izvzetjih iz teh obveznosti. Člen 4 Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001⁽¹⁾ državam članicam na primer omogoča, da se med ostalimi kategorijami oseb iz vizumske obveznosti izvzamejo člani civilnega letalskega in ladijskega osebja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL EU L 81, 21.3.2001, str. 1).

V tem okviru bi bilo treba dodati, da morajo v skladu s členom 21 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah ⁽¹⁾ vse schengenske države članice priznati vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izda katera koli od njih, kot veljavne listine za kratkoročno bivanje na svojih ozemljih. Vse schengenske države članice sprejemajo dovoljenja za prebivanje, vizume D in vizume za kratkoročno bivanje pridruženih schengenskih držav za vstop in kratkoročno bivanje ter obratno.

Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (Vizumski zakonik) ⁽²⁾ se uporablja za vsa vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, kot so določitev schengenske države članice, pristojne za obravnavo prošnje za izdajo vizuma, obrazložitev zavrnitve izdaje vizuma, pravica do pritožbe zoper negativno odločitev in splošna pravila o osebnem razgovoru s prosilcem za vizum, ter za zagotavljanje vseh ustreznih informacij v zvezi s prošnjo za izdajo vizuma. Nadalje se schengenska pravila, zlasti Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, (tj. zavrnitev vstopa na ozemlje, dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje itd.) in nacionalno pravo, kot je ustrezno, še naprej uporabljajo za vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, kot so priznanje potnih listin, dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje, zavrnitev vstopa na ozemlje držav članic in ukrepi izгона.

Tudi če so pogoji iz Sporazuma izpolnjeni, prosilec za vizum na primer predloži dokumentarna dokazila o namenu potovanja za kategorije iz člena 4, se izdaja vizuma še vedno lahko zavrne, če niso izpolnjeni pogoji iz člena 6 Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta (Zakonik o schengenskih mejah), tj. oseba nima veljavne potne listine, v Schengenskem informacijskem sistemu SIS je bil izdan razpis ukrepa, oseba predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti itd.

Druge prožnosti pri izdajanju vizumov iz Vizumskega zakonika se uporabljajo še naprej. Vizumi za večkratni vstop za daljše obdobje veljavnosti (do petih let) se lahko na primer poleg kategorij oseb iz člena 5 Sporazuma izdajo tudi drugim kategorijam oseb, če so izpolnjeni pogoji iz člena 24 Vizumskega zakonika. V enakem smislu se bodo še naprej uporabljale določbe iz člena 16(5) in (6) Vizumskega zakonika, ki omogočajo oprostitev ali zmanjšanje vizumske takse.

V zvezi z Republiko Azerbajdžan se Migracijski zakonik ⁽⁴⁾ in drugi ustrezni normativni pravni akti Republike Azerbajdžan uporabljajo za vsa vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, kot so obrazložitev zavrnitve izdaje vizuma, pravica do pritožbe zoper negativno odločitev ali splošna pravila o osebnem razgovoru s prosilcem za vizum, ter za zagotavljanje informacij v zvezi s prošnjo za izdajo vizuma, priznanje potnih listin, dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje, zavrnitev vstopa na ozemlje Republike Azerbajdžan in ukrepi izгона.

Druge prožnosti pri izdajanju vizumov, ki jih dovoljuje nacionalno pravo Republike Azerbajdžan, se uporabljajo še naprej, če določajo ugodnejšo ureditev za prosilca. Še naprej se bodo uporabljale na primer določbe iz člena 17(2) zakona Republike Azerbajdžan o državnih taksah, ki omogočajo oprostitev vizumske takse, in določbe člena 38 Migracijskega zakonika Republike Azerbajdžan, ki omogočajo izdajo elektronskih vizumov.

Tudi če so pogoji iz Sporazuma izpolnjeni, prosilec za vizum na primer predloži dokumentarna dokazila o namenu potovanja za kategorije iz člena 4, se izdaja vizuma še vedno lahko zavrne, če niso izpolnjeni pogoji iz odstavka 36 Migracijskega zakonika Republike Azerbajdžan (razen odstavka 36.1.7 Migracijskega zakonika) ali če so prisotne okoliščine iz člena 16 Migracijskega zakonika Republike Azerbajdžan.

1.3 Vrste vizumov, ki spadajo na področje uporabe Sporazuma

V točki (d) člena 3 Sporazuma je „vizum“ opredeljen kot „dovoljenje, ki ga izda država članica ali Azerbajdžanska republika za tranzit čez njeno ozemlje ali načrtovano bivanje na njenem ozemlju, ki nista daljša od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni.“.

⁽¹⁾ UL EU L 239, 22.9.2000, str. 19.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL EU L 243, 15.9.2009, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL EU L 77, 23.3.2016, str. 1).

⁽⁴⁾ Migracijski zakonik Republike Azerbajdžan je bil sprejet 2. julija 2013 z Zakonom Republike Azerbajdžan št. 713-IVQ in je začel veljati 1. avgusta 2013.

Poenostavitve, ki jih določa Sporazum, veljajo tako za enotne vizume, ki so veljavni za celotno ozemlje držav članic, kot za vizume z omejeno ozemeljsko veljavnostjo.

Poenostavitve, ki jih določa Sporazum, veljajo za vse vizume, določene v poglavju 5 Migracijskega zakonika Republike Azerbajdžan.

1.4 Izračun trajanja bivanja, dovoljenega z vizumom

Zakonik o schengenskih mejah opredeljuje pojem kratkoročnega bivanja kot sledi: „ki ni daljše od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevem obdobju“.

Ta opredelitev se v skladu s Sporazumom uporablja tudi za vizume za kratkoročno bivanje, ki jih izda Republika Azerbajdžan.

Za dan vstopa se bo pri izračunu uporabil prvi dan bivanja na ozemlju držav članic, za dan izstopa pa zadnji dan bivanja na ozemlju držav članic. Pojem „kateri koli“ se nanaša na „gibljivo“ 180-dnevno referenčno obdobje, ki upošteva vsak dan bivanja v obdobju zadnjih 180 dni, da se preveri, ali je zahteva v zvezi z 90 dnevi v 180-dnevem obdobju še vedno izpolnjena. To pomeni, da odsotnost iz ozemlja držav članic v neprekinjenem obdobju 90 dni omogoča novo bivanje do 90 dni.

Kalkulator za kratkoročno bivanje, ki se lahko uporabi za izračun obdobja dovoljenega bivanja v skladu z novimi pravili, je na voljo na spletu na naslednjem naslovu: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Primer izračuna bivanja na podlagi sedanje opredelitve:

Oseba z vizumom za večkratni vstop za obdobje enega leta (od 18. aprila 2014 do 18. aprila 2015) prvič vstopi v državo 19. aprila 2014 in ostane tri dni. Nato ponovno vstopi 18. junija 2014 in ostane 86 dni. Kakšno je stanje na posamezne datume? Kdaj bo ta oseba imela možnost, da znova vstopi?

Na dan 11. septembra 2014: v zadnjih 180 dneh (od 16. marca 2014 do 11. septembra 2014) je oseba v državi bivala tri dni (od 19. do 21. aprila 2014) plus 86 dni (od 18. junija 2014 do 11. septembra 2014) = 89 dni = dovoljeno obdobje ni bilo prekoračeno. Oseba lahko v državi ostane še največ en dan.

Na dan 16. oktobra 2014: oseba lahko vstopi in ostane dodatne tri dni (16. oktobra 2014 postane bivanje na dan 19. aprila 2014 brezpredmetno (ne spada več v obdobje 180 dni); 17. oktobra 2014 postane bivanje na dan 20. aprila 2014 brezpredmetno (ne spada več v obdobje 180 dni itd.).

Na dan 15. decembra 2014: oseba lahko vstopi in ostane dodatnih 86 dni 15. decembra 2014 postane bivanje na dan 18. junija 2014 brezpredmetno (ne spada več v obdobje 180 dni); 16. decembra 2014 postane bivanje na dan 19. junija 2014 brezpredmetno itd.

1.5 Stanje v zvezi z državami članicami, ki schengenskega pravnega reda še ne uporabljajo v celoti, državami članicami, ki ne sodelujejo pri skupni vizumski politiki Unije, in pridruženimi državami

Države članice, ki so se Uniji pridružile leta 2004 (Ciper, Češka republika, Estonija, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovaška in Slovenija), 2007 (Bolgarija in Romunija) in 2013 (Hrvaška), Sporazum zavezuje od začetka njegove veljavnosti.

Bolgarija, Ciper, Hrvaška in Romunija še ne izvajajo schengenskega pravnega reda v celoti. Te države bodo še naprej izdajale nacionalne vizume z veljavnostjo, omejeno na njihovo nacionalno ozemlje. Ko bodo te države članice začele izvajati schengenski pravni red v celoti, bodo uporabljale Sporazum v celoti.

Nacionalno pravo se še naprej uporablja za vsa vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, do datuma polnega izvajanja schengenskega pravnega reda s strani teh držav članic. Od tega datuma se bodo schengenska pravila in/ali nacionalno pravo uporabljali za zadeve, ki niso zajete s Sporazumom.

Bolgarija, Ciper, Hrvaška in Romunija lahko priznajo dovoljenja za prebivanje, vizume D in vizume za kratkoročno bivanje, ki so jih izdale vse schengenske države članice in pridružene države, za kratkoročna bivanja na svojem ozemlju⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sklep št. 565/2014/EU z dne 15. maja 2014, ki pooblašča Bolgarijo, Hrvaško, Ciper in Romunijo, da od 16. junija 2014 kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju, enostransko priznajo samo enotne vizume za kratkoročno bivanje, veljavne za dva ali več vstopov, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo schengenske države, ter nacionalne vizume in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo Bolgarija, Hrvaška in Romunija. Ker med državama ni diplomatskih odnosov, Ciper za imetnike azerbajdžanskih potnih listov (razen diplomatskih potnih listov) trenutno uporablja izvzetje iz določb Sklepa št. 565/2014/EU.

V skladu s členom 21 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah morajo vse pogodbenice Konvencije priznati vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izda katera koli od njih, kot veljavne listine za kratkoročno bivanje na svojih ozemljih. Te države sprejemajo dovoljenja za prebivanje, vizume D in vizume za kratkoročno bivanje pridruženih držav za vstop in kratkoročno bivanje ter obratno.

Sporazum se ne uporablja za Dansko, Irsko in Združeno kraljestvo, vendar vsebuje skupne izjave, da bi bilo zaželeno, da bi te države članice sklenile dvostranske sporazume o poenostavitvi vizumskih postopkov z Republiko Azerbajdžan.

Čeprav so Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica pridružene schengenske države, jih Sporazum ne zavezuje. Vendar Sporazum vsebuje skupno izjavo, da bi bilo zaželeno, da bi te pridružene schengenske države brez odlašanja sklenile dvostranske sporazume o poenostavitvi izdajanja vizumov za kratkoročno bivanje z Republiko Azerbajdžan.

Sporazum o poenostavitvi izdajanja vizumov med vlado Republike Azerbajdžan in vlado Kraljevine Norveške je bil podpisan 3. decembra 2013 in je začel veljati 1. junija 2015. Sporazum o poenostavitvi izdajanja vizumov med vlado Republike Azerbajdžan in Švicarskim zveznim svetom je bil podpisan 10. oktobra 2016 in je začel veljati 1. aprila 2017. Poleg tega je 15. februarja 2017 začel veljati sporazum med vlado Republike Azerbajdžan in vlado Kneževine Lihtenštajn o vzajemni uporabi pravil, navedenih v Sporazumu med Evropsko unijo in Azerbajdžansko republiko o poenostavitvi izdajanja vizumov.

1.6 Sporazum in dvostranski sporazumi

Člen 13 Sporazuma določa:

„Ta sporazum ima od začetka veljavnosti prednost pred določbami vseh dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali dogovorov, ki so bili sklenjeni med posameznimi državami članicami in Azerbajdžansko republiko, kolikor določbe slednjih sporazumov ali dogovorov urejajo vprašanja, obravnavana v tem sporazumu.“

Z datumom začetka veljavnosti Sporazuma so se prenehale uporabljati določbe iz veljavnih dvostranskih sporazumov med državami članicami in Republiko Azerbajdžan o vprašanjih, obravnavanih v Sporazumu. V skladu s pravom Unije morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe za odpravo neskladnosti med njihovimi dvostranskimi sporazumi in Sporazumom.

Če je država članica sklenila dvostranski sporazum ali dogovor z Republiko Azerbajdžan o vprašanjih, ki jih Sporazum ne zajema, na primer o izvzetju iz vizumske obveznosti za imetnike službenih potnih listov, se to izvzetje še naprej uporablja tudi po začetku veljavnosti Sporazuma.

Naslednje države članice imajo z Republiko Azerbajdžan sklenjen dvostranski sporazum, ki določa izvzetje iz vizumske obveznosti za imetnike službenih potnih listov: Avstrija, Bolgarija, Hrvaška, Italija, Latvija, Madžarska, Portugalska, Romunija, Slovaška in Slovenija ⁽¹⁾.

Izvzetje iz vizumske obveznosti za imetnike službenih potnih listov, ki ga odobri država članica, velja samo za potovanje po ozemlju te države članice in ne za potovanje v druge schengenske države članice.

II. POSEBNE DOLOČBE

2.1 Pravila, ki se uporabljajo za vse prosilce za vizum

Opozoriti je treba, da se spodaj navedene poenostavitve glede vizumske takse, trajanja postopkov za obravnavo prošelj za izdajo vizuma, odhoda v primeru izgubljenih ali ukradenih listin in podaljšanja vizuma v izrednih okoliščinah uporabljajo za vse prosilce za vizum in imetnike vizumov, ki so državljani republike Azerbajdžan ali držav članic, ki jih zavezuje Sporazum, vključno s turisti.

2.1.1 Takse za obravnavanje prošelj za izdajo vizuma

Člen 6(1) Sporazuma določa:

„1. Taksa za obravnavo prošelj za izdajo vizuma znaša 35 EUR.“

⁽¹⁾ Izvzetje iz vizumske obveznosti v skladu s členom 4(1) Uredbe (ES) št. 539/2001.

V skladu s členom 6(1) Sporazuma taksa za obravnavanje prošnje za izdajo vizuma znaša 35 EUR. Ta taksa se uporablja za vse prosilce za vizum, ki so državljani Republike Azerbajdžan ali Unije (vključno s turisti), in zadeva vizume za kratkoročno bivanje, ne glede na število vstopov.

Člen 6(2) Sporazuma določa:

„2. Brez poseganja v odstavku 3 so plačila taks za obravnavo prošenj za izdajo vizuma oproščene naslednje kategorije oseb:

- (a) bližnji sorodniki – zakonci, otroci (tudi posvojeni), starši (vključno s skrbniki), stari starši in vnuki – pri obisku državljanov Unije, ki zakonito prebivajo na ozemlju Azerbajdžanske republike, državljanov Azerbajdžanske republike, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic, državljanov Unije, ki prebivajo na ozemlju države članice, katere državljani so, in državljanov Azerbajdžanske republike, ki prebivajo na ozemlju Azerbajdžana;
- (b) člani uradnih delegacij, vključno s stalnimi člani takšnih delegacij, ki na podlagi uradnega vabila, naslovljenega na države članice, Evropsko unijo ali Azerbajdžansko republiko, sodelujejo na uradnih srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju Azerbajdžanske republike ali ene od držav članic pripravijo medvladne organizacije;
- (c) učenci, dodiplomski in podiplomski študenti ter spremljajoči učitelji, ki potujejo zaradi študija ali strokovnega izobraževanja, tudi v okviru programov izmenjav in drugih šolskih dejavnosti;
- (d) invalidi in po potrebi osebe, ki jih spremljajo;“.

Za oprostitev plačila takse bi bilo treba predložiti dokazila, da oba prosilca za vizum sodita v to kategorijo. V primerih, kadar je invalidnost prosilca za vizum očitna (slepe osebe, osebe z manjkajočimi udi), je sprejemljivo vizualno priznanje na konzularnem predstavništvu.

V utemeljenih primerih lahko prošnjo za izdajo vizuma vloži zastopnik ali skrbnik invalidne osebe.

- „(e) udeleženci mednarodnih športnih prireditev in osebe, ki jih spremljajo v strokovni ekipi; (Opomba: navijači se ne bodo obravnavali kot spremljevalno osebje.);
- (f) udeleženci znanstvenih, kulturnih in umetniških dejavnosti, vključno z univerzitetnimi in drugimi programi izmenjav;
- (g) osebe, ki so predložile dokazila o nujnosti svojega potovanja iz humanitarnih razlogov, vključno zaradi prejema nujnega zdravljenja, in osebe, ki takšne osebe spremljajo, oziroma zaradi udeležbe na pogrebu bližnjega sorodnika ali zaradi obiska bližnjega sorodnika, ki je hudo bolan;
- (h) predstavniki organizacij civilne družbe, kadar potujejo zaradi strokovnega izobraževanja, seminarjev, konferenc, tudi v okviru programov izmenjav;“.

Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila takse predložiti dokazilo, da so člani organizacij civilne družbe ali neprofitnih organizacij, registriranih v državah članicah ali Republiki Azerbajdžan - glej člen 4 Sporazuma.

„(i) upokojenci;“.

Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila takse predložiti dokazilo o statusu upokojenca. Oprostitev ni upravičena v primerih, kadar je namen potovanja opravljanje plačanega dela.

„(j) otroci, mlajši od 12 let;

(k) novinarji in osebe tehnične ekipe, ki jih spremlja po poklicni dolžnosti;“.

Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila takse predložiti dokazilo, da so člani strokovnih novinarskih ali medijskih organizacij - glej člen 4 Sporazuma.

Kar zadeva države članice, so zgoraj omenjene kategorije oseb takse oproščene. Poleg tega so v skladu s členom 16(4) Vizumskega zakonika plačila takse oproščene tudi naslednje kategorije oseb:

- raziskovalci iz tretjih držav, ki v Evropsko unijo potujejo zaradi opravljanja znanstvenih raziskav, kakor je opredeljeno v Priporočilu 2005/761/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- predstavniki neprofitnih organizacij, stari 25 let ali mlajši, ki se udeležujejo seminarjev, konferenc, športnih, kulturnih ali izobraževalnih dogodkov, ki jih organizirajo neprofitne organizacije.

Člen 16(6) Vizumskega zakonika določa:

„6. V posameznih primerih se znesek vizumske takse, ki se zaračuna, lahko oprosti ali zniža, kadar ta ukrep pomaga spodbujati kulturne ali športne interese ter interese na področju zunanje politike, razvojne politike in na drugih področjih ključnega javnega pomena ali iz humanitarnih razlogov.“

Člen 16(7) Vizumskega zakonika določa, da se vizumska taksa zaračuna v eurih, v nacionalni valuti tretje države ali v valuti, ki se navadno uporablja v tretji državi, kjer je vloga oddana, in razen v primerih, kadar vloga ni dopustna ali kadar konzulat ni pristojen, ni vračljiva.

V izogib odstopanjem, ki bi lahko vodila k trgovanju z vizumi, bi si morala diplomatska in konzularna predstavništva držav članic v Republiki Azerbajdžan prizadevati, da za vse azerbajdžanske prosilce za vizum zagotovijo podobne vizumske takse, kadar se te zaračunajo v tuji valuti.

Prav tako se, kar zadeva Republiko Azerbajdžan, plačilo takse v skladu s členom 17(2) zakona Republike Azerbajdžan o državnih taksah oprosti za naslednje kategorije tujcev:

- člane državnih delegacij in uradnike;
- predstavnike mednarodnih humanitarnih organizacij v Republiki Azerbajdžan;
- osebe, ki študirajo ali opravljajo pedagoške dejavnosti v okviru državnih programov;
- osebe, ki potujejo za obrambne namene.

Prosilci za vizum iz Unije in Republike Azerbajdžana prejmejo potrdilo o plačani vizumski taksi.

Člen 6(3) Sporazuma določa:

„3. Kadar država članica ali Azerbajdžanska republika sodeluje z zunanjim ponudnikom storitev z namenom izdaje vizuma, lahko zunanji ponudnik storitev zaračuna takso za storitve. Navedena taksa je sorazmerna s stroški, ki jih ima zunanji ponudnik storitev pri opravljanju svojih storitev, in ne sme presegati 30 EUR. Države članice in Azerbajdžanska republika ohranijo možnost za vse prosilce, da prošnje vložijo neposredno pri svojih konzulatih.“

Zunanji ponudnik storitev za Unijo izvaja svoje dejavnosti v skladu z Vizumskim zakonikom in pri tem dosledno spoštuje zakonodajo Azerbajdžanske republike.

Zunanji ponudnik storitev za Azerbajdžansko republiko izvaja svoje dejavnosti v skladu z azerbajdžansko zakonodajo in zakonodajo držav članic EU.“

Kar zadeva podrobnosti sodelovanja z zunanjimi ponudniki storitev, člen 43 Vizumskega zakonika določa podrobne informacije v zvezi z njihovimi nalogami.

2.1.2 Trajanje postopkov obravnave prošenj za izdajo vizuma

Člen 7 Sporazuma določa:

„1. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter Azerbajdžanske republike odločijo o prošnji za izdajo vizuma v 10 koledarskih dneh od dneva prejema prošnje in dokumentov, potrebnih za izdajo vizuma.“

2. Rok za odločitev o prošnji za izdajo vizuma se lahko v posameznih primerih podaljša na največ 30 koledarskih dni, zlasti kadar je potrebna podrobnejša obravnava prošnje.

⁽¹⁾ Priporočilo 2005/761/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. septembra 2005 za olajšanje izdaje enotnih vizumov, ki jih države članice izdajajo za kratkoročno bivanje raziskovalcem iz tretjih držav, ki potujejo znotraj Skupnosti z namenom izvajanja znanstvenih raziskav (UL EU L 289, 3.11.2005, str. 23).

3. Rok za odločitev o prošnji za izdajo vizuma se lahko v nujnih primerih skrajša na 2 delovna dneva ali še manj.“

Odločitev o prošnji za izdajo vizuma se načeloma sprejme v 10 koledarskih dneh od datuma vložitve prošnje, ki se šteje za dopustno.

To obdobje se lahko v posameznih primerih podaljša na 30 koledarskih dni, zlasti kadar je potrebna podrobnejša obravnava prošnje ali v primeru zastopanja, ko se opravi posvetovanje z organi zastopane države članice.

Vsi ti roki začnejo teči šele takrat, ko je vloga za izdajo vizuma popolna, tj. od datuma prejema prošnje za izdajo vizuma in spremnih dokumentov.

Pri diplomatskih in konzularnih predstavništvi, ki uporabljajo sistem naročanja, se obdobje pred naročenim obiskom načeloma ne šteje v obdobje obravnave prošnje. To vprašanje in druge praktične podrobnosti glede vložitve prošnje za izdajo vizuma ureja člen 9 Vizumskega zakonika in Migracijski zakonik Republike Azerbajdžan.

Člen 7(3) Sporazuma določa:

„Če se od prosilcev zahteva osebna zglasitev ob vložitvi prošnje, mora pristojni organ prosilcem to praviloma omogočiti v roku dveh tednov, odkar so ti za to zaprosili.“

„V utemeljenih nujnih primerih (kadar prosilec zaradi okoliščin, ki jih ni mogel predvideti, za vizum ni mogel zaprositi prej) lahko konzulat prosilcem dovoli, da vložijo svoje prošnje bodisi brez osebne zglasitve bodisi se jim datum osebne zglasitve določi takoj.“

Pri naročanju na obisk bi bilo treba upoštevati morebitno nujnost, na katero se sklicuje prosilec za vizum, v skladu z izvajanjem člena 7(3) Sporazuma. Odločitev o krajšem času za sprejetje odločitve o prošnji za izdajo vizuma sprejme konzularni uradnik.

2.1.3 Odhod iz države v primeru izgube ali kraje osebnih dokumentov

Člen 8 Sporazuma določa:

„Državljeni Evropske unije in Azerbajdžanske republike, ki so bodisi izgubili svoje osebne dokumente bodisi so jim bili ti dokumenti ukradeni med bivanjem na ozemlju Azerbajdžanske republike ali držav članic, lahko zapustijo ozemlje Azerbajdžanske republike ali držav članic z veljavnimi osebnimi dokumenti za prehod meje, ki jih izdajo diplomatska ali konzularna predstavništva držav članic ali Azerbajdžanske republike, in sicer brez vsakršnega vizuma ali drugega dovoljenja.“

V primeru izgube ali kraje osebnih dokumentov za zapustitev ozemlja Republike Azerbajdžan ali schengenskega območja zadostujejo veljavni osebni dokumenti, ki jih izdajo diplomatska ali konzularna predstavništva in imetniku vizuma dajejo pravico, da prestopi mejo. Organi države gostiteljice od imetnika vizuma ali konzularnega predstavništva ne morejo zahtevati nadaljnjih dokumentov, dovoljenj ali kakršnih koli formalnosti.

2.1.4 Podaljšanje veljavnosti vizuma v izrednih okoliščinah

Člen 9 Sporazuma določa:

„Državljanom Evropske unije in Azerbajdžanske republike, ki zaradi višje sile ne morejo zapustiti ozemlja Azerbajdžanske republike ali držav članic do datuma, navedenega v vizumu, se rok veljavnosti vizuma in/ali trajanja bivanja, določenega v izdanem vizumu, podaljša brezplačno v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja Azerbajdžanska republika ali država članica prejemnica, in sicer za obdobje, potrebno za njihovo vrnitev v državo prebivanja.“

V zvezi z podaljšanjem veljavnosti vizuma iz utemeljenih osebnih razlogov, kadar imetnik vizuma ne more ozemlja države članice zapustiti do datuma, navedenega na vizumski nalepki, se uporabljajo določbe člena 33 Vizumskega zakonika, kolikor so skladne s Sporazumom. Vendar pa se v skladu s Sporazumom vizum v primeru višje sile ali humanitarnih razlogov podaljša brezplačno.

Kar zadeva Republiko Azerbajdžan, se za vprašanja v zvezi s podaljšanjem obdobja začasnega bivanja tujcev v Republiki Azerbajdžan uporablja Migracijski zakonik.

Odločba o podaljšanju obdobja začasnega bivanja tujcev v Republiki Azerbajdžan je uradni dokument, ki tujcem daje pravico do začasnega bivanja v Republiki Azerbajdžan.

Tujci, ki jim je bilo obdobje začasnega bivanja v Republiki Azerbajdžan podaljšano, lahko državo zapustijo na državnih mejnih prehodih ob predložitvi potnega lista ali drugega dokumenta za prestop meje in odločbe o podaljšanju obdobja začasnega bivanja.

2.2 Pravila, ki se uporabljajo za nekatere kategorije prosilcev za vizum

2.2.1 Dokumentarna dokazila o namenu potovanja

Za kategorije oseb, navedene v členu 4(1) Sporazuma, se zahtevajo samo navedena dokumentarna dokazila, ki dokazujejo namen potovanja. Kot je navedeno v členu 4(3) Sporazuma, ni potrebna nobena druga utemeljitev, vabilo ali potrditev glede namena potovanja.

Vendar pa to ne pomeni opustitve splošne zahteve glede osebne zglasitve za vložitev prošnje za izdajo vizuma ali predložitve spremnih dokumentov, npr. spremnih dokumentov o sredstvih za preživljanje.

Če v posameznih primerih obstajajo dvomi o verodostojnosti dokumenta, ki dokazuje namen potovanja, lahko veleposlaništvo in/ali konzulat v skladu s členom 21(8) Vizumskega zakonika in Migracijskega zakonika Republike Azerbajdžan prosilca za vizum povabi na dodaten razgovor, kjer ga je mogoče zaslišati o dejanskem namenu obiska ali njegovi nameri glede vrnitve. V takšnih posameznih primerih lahko dodatne dokumente prostovoljno predloži prosilec za vizum oziroma jih izjemoma zahteva konzularni uradnik. Vendar ta praksa ne sme biti sistematična in jo bo skupni odbor pozorno spremljal.

Načeloma se izvirnik dokumenta, ki se zahteva v skladu s členom 4(1) Sporazuma, predloži skupaj s prošnjo za izdajo vizuma. Vendar lahko konzulat prošnjo za izdajo vizuma začne obravnavati na podlagi telefaksa ali kopije dokumenta. Kljub temu lahko konzulat pri prvi prošnji za izdajo vizuma zahteva izvirnik dokumenta, poleg tega pa ga zahteva v posameznih primerih, kadar obstajajo dvomi.

Za kategorije oseb, ki niso navedene v členu 4 Sporazuma (na primer turisti), se še naprej uporabljajo splošna pravila glede dokumentacije, ki dokazuje namen potovanja. Enako velja za dokumente, ki zadevajo soglasje staršev za potovanja otrok, mlajših od 18 let.

Za vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, kot so priznanje potnih listin ter dokazila o vrnitvi in zadostnih sredstvih za preživljanje, se uporabljajo schengenska pravila ali nacionalno pravo.

Člen 4(1) Sporazuma določa:

„1. Za naslednje kategorije državljanov Unije in Azerbajdžanske republike za utemeljitev namena potovanja v drugo pogodbenico zadostujejo naslednji dokumenti:

- (a) za bližnje sorodnike – zakonce, otroke (tudi posvojene), starše (vključno s skrbniki), stare starše in vnuke – pri obisku državljanov Unije, ki zakonito prebivajo na ozemlju Azerbajdžanske republike, ali državljanov Azerbajdžanske republike, ki zakonito prebivajo v državah članicah, oziroma državljanov Unije, ki prebivajo na ozemlju države članice, katere državljani so, ali državljanov Azerbajdžanske republike, ki prebivajo na ozemlju Azerbajdžana:

— pisna prošnja osebe, ki vabi;“.

Pristojni organ mora potrditi verodostojnost podpisa osebe, ki vabi, v skladu z nacionalno zakonodajo države prebivališča. Povabilo bi morali potrditi pristojni organi.

Ta določba se uporablja tudi za sorodnike osebja, zaposlenega na diplomatskih in konzularnih predstavništvi, ki potujejo z namenom obiska družine do 90 dni na ozemlju držav članic ali ozemlju Republike Azerbajdžan, vendar v teh primerih ni treba predložiti dokazila o zakonitem prebivanju in sorodstvenih vezeh.

„(b) brez poseganja v člen 10, za člane uradnih delegacij, vključno s stalnimi člani takšnih delegacij, ki v skladu z uradnim povabilom, naslovljenim na države članice, Evropsko unijo ali Azerbajdžansko republiko, sodelujejo na uradnih srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju Azerbajdžanske republike ali ene od držav članic priredijo medvladne organizacije:

- dopis pristojnega organa države članice, Azerbajdžanske republike ali institucije Evropske unije, ki potrjuje, da je prosilec član oziroma stalni član njegove delegacije in potuje na ozemlje druge pogodbenice z namenom sodelovanja na zgoraj navedenih prireditvah; dopisu je priložena kopija uradnega vabila;“.

Ime prosilca za vizum mora biti navedeno v dopisu, ki ga izda pristojni organ in potrjuje, da je oseba del delegacije in potuje na ozemlje druge pogodbenice z namenom sodelovanja na uradnem srečanju. Ni pa nujno, da je ime prosilca za vizum navedeno v uradnem vabilu k sodelovanju na srečanju, čeprav je to mogoče v primeru, ko je uradno vabilo naslovljeno na posamezno osebo.

Ta določba se uporablja za člane uradnih delegacij ne glede na to, kakšen potni list (službeni ali običajni potni list) imajo.

„(c) za poslovneže in predstavnike poslovnih organizacij:

- pisna vloga osebe, ki vabi, tj. pravne osebe ali podjetja oziroma organizacije, urada ali podružnice take pravne osebe ali podjetja, pisna vloga državnih ali lokalnih organov Azerbajdžanske republike ali držav članic oziroma pisna vloga organizacijskih odborov ali trgovinskih in industrijskih sejmov, konferenc in simpozijev, ki potekajo na ozemlju Azerbajdžanske republike ali ene od držav članic; pisno vlogo potrdi pristojni organ v skladu z nacionalno zakonodajo;“.

Poleg zgoraj navedenega nacionalni poslovni register izda dokument, ki potrjuje obstoj poslovnih organizacij.

„(d) za voznike, ki opravljajo storitve mednarodnega prevoza blaga in oseb med ozemlji Azerbajdžanske republike in držav članic z vozili, registriranimi v državah članicah ali Azerbajdžanski republiki:

- pisna zahteva nacionalnega podjetja ali združenja (sindikata) prevoznikov Azerbajdžanske republike oziroma nacionalnih združenj prevoznikov držav članic za mednarodni cestni prevoz z navedbo namena, načrta, trajanja in pogostosti potovanj;“.

Združenje, pristojno za izdajo pisnih zahtev, je nacionalno združenje matične države voznika. Pisne zahteve lahko izdajo tudi regionalne ali druge podružnice nacionalnih združenj držav članic.

„(e) za učence, dodiplomske in podiplomske študente ter spremljajoče učitelje, ki potujejo zaradi študija ali strokovnega izobraževanja, tudi v okviru programov izmenjav in drugih šolskih dejavnosti:

- pisna prošnja ali potrdilo o vpisu, ki ga izda univerza, akademija, institut, visoka šola ali šola, ki vabi, oziroma dijaške ali študentske izkaznice ali potrdila o tečajih, ki jih bo oseba obiskovala;“.

Študentska izkaznica se kot dokazilo o namenu potovanja sprejme le, če jo je izdala univerza, visoka šola ali šola, ki vabi in v kateri bo potekal študij ali strokovno izobraževanje.

„(f) za udeležence znanstvenih, akademskih, kulturnih ali umetniških dejavnosti, vključno z univerzitetnimi in drugimi programi izmenjav:

- pisna prošnja organizacije, ki vabi k udeležbi pri teh dejavnostih;

(g) za novinarje in osebje tehnične ekipe, ki jih spremlja po poklicni dolžnosti:

- potrdilo ali drug dokument, ki ga izda strokovna organizacija ali delodajalec prosilca za vizum, ki dokazuje, da je zadevna oseba kvalificiran novinar ali član osebja tehnične ekipe, ki spremlja novinarje po poklicni dolžnosti, in navaja, da je namen potovanja opravljanje novinarskega dela;“.

Ta kategorija ne zajema samostojnih novinarjev in njihovih pomočnikov.

Predložiti je treba potrdilo ali dokument, ki ga izda strokovna novinarska organizacija ali delodajalec prosilca za vizum in ki dokazuje, da je prosilec za vizum kvalificiran novinar ali oseba, ki ga spremlja po poklicni dolžnosti, in navaja, da je namen potovanja opravljanje novinarskega dela ali pomoč pri tem delu.

„(h) za udeležence mednarodnih športnih prireditev in osebe, ki jih spremljajo v strokovni ekipi:

- pisna prošnja organizacije, ki vabi, pristojnih organov, državnih športnih zvez držav članic ali Azerbajdžanske republike oziroma Nacionalnega olimpijskega komiteja Azerbajdžanske republike ali nacionalnih olimpijskih komitejev držav članic;“.

Seznam spremljevalnega osebja pri mednarodnih športnih prireditvah bo omejen na tiste osebe, ki športnike spremljajo po poklicni dolžnosti: trenerje, maserje, menedžerje, zdravstveno osebje in vodje športnih klubov. Navijači se tako ne bodo obravnavali kot spremljevalno osebje.

„(i) za udeležence uradnih programov izmenjav, ki jih organizirajo pobratena mesta:

- pisna prošnja direktorjev mestnih uprav/županov teh mest;“.

Direktor uprave/župan mesta ali drugega kraja, ki je pristojen za izdajo pisne prošnje, je direktor uprave/župan mesta, ki vabi, ali drugega kraja, kjer bo potekala dejavnost sodelovanja. Ta kategorija zajema le uradne dejavnosti sodelovanja.

„(j) za osebe, ki potujejo zaradi zdravljenja, in osebe, ki jih morajo spremljati:

- uradni dokument zdravstvene institucije, ki potrjuje nujnost zdravstvene oskrbe v tej instituciji in nujnost spremlstva, ter dokazilo o zadostnih finančnih sredstvih za plačilo zdravljenja;“.

Predložiti je treba dokument, ki ga je izdala zdravstvena ustanova, ki potrjuje tri točke (nujnost zdravstvene oskrbe v tej instituciji, nujnost spremlstva ter dokazilo o zadostnih finančnih sredstvih za plačilo zdravljenja, npr. potrdilo o vnaprejšnjem plačilu).

„(k) za predstavnike svobodnih poklicev, ki sodelujejo na mednarodnih sejmih, konferencah, simpozijih, seminarjih ali drugih podobnih prireditvah na ozemlju Azerbajdžanske republike ali držav članic:

- pisna prošnja organizacije, ki vabi in potrjuje, da zadevna oseba sodeluje na prireditvi;

(l) za predstavnike organizacij civilne družbe, ko potujejo zaradi strokovnega izobraževanja, seminarjev in konferenc, tudi v okviru programov izmenjav:

- pisna prošnja organizacije, ki vabi, potrditev, da oseba zastopa organizacijo civilne družbe, in potrdilo ustreznega registra o ustanovitvi take organizacije, ki ga izda državni organ v skladu z nacionalno zakonodajo;“.

Predložiti je treba dokument organizacije civilne družbe, ki potrjuje, da prosilec za vizum zastopa to organizacijo.

Posameznih članov organizacij civilne družbe Sporazum ne zajema.

„(m) za sorodnike, ki so na obisku zaradi pogrebnih slovesnosti:

- uradni dokument, ki potrjuje smrt, ter potrdilo o družinskem ali drugem razmerju med prosilcem in pokopanim;

(n) za obisk vojaških in civilnih pokopališč:

- uradni dokument, ki potrjuje obstoj in vzdrževanje groba ter družinsko ali drugo razmerje med prosilcem in pokopanim.“

Sporazum ne določa, ali bi morali zgoraj navedeni uradni dokument izdati organi države, v kateri se pokopališče nahaja, ali organi države, v kateri prebiva oseba, ki želi obiskati to pokopališče. Moralo bi veljati, da lahko takšen uradni dokument izdajo pristojni organi katere koli države.

Predložiti je treba zgoraj navedeni uradni dokument, ki potrjuje obstoj in vzdrževanje groba ter družinsko ali drugo razmerje med prosilcem za vizum in pokopanim.

Sporazum ne uvaja novih pravil o odgovornosti za fizične ali pravne osebe, ki izdajajo pisne prošnje. V primeru izdaje lažnih pisnih prošenj se uporablja pravo Unije in/ali nacionalno pravo.

2.2.2 Izdajanje vizumov za večkratni vstop

Če mora prosilec za vizum pogosto potovati na ozemlje držav članic ali Republike Azerbajdžan, se lahko vizumi za kratkoročno bivanje izdajo za več obiskov, pod pogojem, da ti obiski skupaj niso daljši od 90 dni v obdobju 180 dni.

Člen 5 Sporazuma določa:

„1. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter Azerbajdžanske republike izdajo vizume za večkratni vstop z veljavnostjo pet let za naslednje kategorije državljanov:

- (a) zakonci, otroci (tudi posvojeni), ki so mlajši od 21 let ali vzdrževani družinski člani, ter starši (vključno s skrbniki) – pri obisku državljanov Unije, ki zakonito prebivajo na ozemlju Azerbajdžanske republike, ali državljanov Azerbajdžanske republike, ki zakonito prebivajo v državah članicah, oziroma državljanov Unije, ki prebivajo na ozemlju države članice, katere državljani so, ali državljanov Azerbajdžanske republike, ki prebivajo na ozemlju Azerbajdžana;
- (b) člani uradnih delegacij, ki na podlagi uradnega vabila, naslovljenega na države članice, Evropsko unijo ali Azerbajdžansko republiko, redno sodelujejo na srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju Azerbajdžanske republike ali ene od držav članic pripravijo medvladne organizacije.

Z odstopanjem od prvega stavka se v primerih, kadar sta potreba ali namen pogostih ali rednih potovanj očitno omejena na krajše obdobje, veljavnost vizuma za večkratni vstop omeji na zadevno obdobje, zlasti:

- v primeru oseb iz točke (a): če je rok veljavnosti dovoljenja za zakonito prebivanje državljanov Azerbajdžanske republike, ki zakonito prebivajo v eni od držav članic, ali državljanov Unije, ki zakonito prebivajo v Azerbajdžanski republiki, oziroma
- v primeru oseb iz točke (b): če je čas veljavnosti statusa stalnega člana uradne delegacije

krajši od petih let.“

Ob upoštevanju poklicnega statusa teh kategorij oseb ali njihovega družinskega razmerja z državljanom Republike Azerbajdžan, ki zakonito prebiva na ozemlju držav članic, državljanom Unije, ki zakonito prebiva na ozemlju Republike Azerbajdžan, ali z državljanom Unije, ki prebiva v državi članici, katere državljanstvo ima, je upravičeno, da se jim odobri vizum za večkratni vstop, ki velja pet let ali je omejen na njihov mandat ali njihovo zakonito prebivanje, če sta krajša od petih let.

Osebe iz točke (a) člena 5(1) Sporazuma morajo predložiti dokazilo o zakonitem prebivanju osebe, ki vabi.

Za osebe iz točke (b) člena 5(1) Sporazuma bi bilo treba predložiti potrdilo o poklicnem statusu in trajanju njihovega mandata.

Ta določba se ne uporablja za osebe iz točke (b) člena 5(1) Sporazuma, če so s Sporazumom izvzete iz vizumske obveznosti, tj. če imajo diplomatski potni list.

Kadar sta potreba ali namen pogostih ali rednih potovanj očitno omejena na krajše obdobje, bo veljavnost vizuma za večkratni vstop omejena na navedeno obdobje.

„2. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter Azerbajdžanske republike izdajo vizume za večkratni vstop z veljavnostjo enega leta za naslednje kategorije državljanov, če so v prejšnjem letu pridobili najmanj en vizum in ga uporabljali v skladu s predpisi, ki urejajo vstop v obiskano državo in bivanje v njej:

- (a) za dodiplomske in podiplomske študente, ki redno potujejo zaradi študija ali strokovnega izobraževanja, tudi v okviru programov izmenjav;
- (b) za novinarje in osebje tehnične ekipe, ki jih spremlja po poklicni dolžnosti;
- (c) za udeležence uradnih programov izmenjav, ki jih organizirajo pobratena mesta;

- (d) za voznike, ki opravljajo storitve mednarodnega prevoza blaga in oseb med ozemlji Azerbajdžanske republike in držav članic z vozili, registriranimi v državah članicah ali Azerbajdžanski republiki;
- (e) za osebe, ki redno potujejo zaradi zdravljenja, in osebe, ki jih morajo spremljati;
- (f) za predstavnike svobodnih poklicev, ki sodelujejo na mednarodnih sejmih, konferencah, simpozijih, seminarjih ali drugih podobnih prireditvah ter redno potujejo v Azerbajdžansko republiko ali države članice;
- (g) za predstavnike organizacij civilne družbe, ki redno potujejo v Azerbajdžansko republiko ali države članice zaradi strokovnega izobraževanja, seminarjev in konferenc, tudi v okviru programov izmenjav;
- (h) za udeležence znanstvenih, kulturnih in umetniških dejavnosti, vključno z univerzitetnimi in drugimi programi izmenjav, ki redno potujejo v Azerbajdžansko republiko ali države članice;
- (i) za udeležence mednarodnih športnih prireditev in osebe, ki jih spremljajo v strokovni ekipi;
- (j) za člane uradnih delegacij, ki v skladu z uradnim vabilom, naslovljenim na države članice, Evropsko unijo ali Azerbajdžansko republiko, redno sodelujejo na srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju Azerbajdžanske republike ali ene od držav članic pripravijo medvladne organizacije;
- (k) za poslovneže in predstavnike poslovnih organizacij, ki redno potujejo v Azerbajdžansko republiko ali države članice.

Z odstopanjem od prvega odstavka se v primerih, kadar sta potreba ali namen pogostih ali rednih potovanj očitno omejena na krajše obdobje, veljavnost vizuma za večkratni vstop izjemoma omeji na zadevno obdobje.“

Vizumi za večkratni vstop z veljavnostjo enega leta se načeloma izdajo zgoraj navedenim kategorijam prosilcev za vizum, če je prosilec za vizum v prejšnjem letu (12 mesecev) pridobil najmanj en vizum in ga je uporabljal v skladu z zakoni, ki urejajo vstop na ozemlje(-a) obiskane države oziroma obiskanih držav in bivanje v njih (na primer oseba obdobja ni prekoračila), ter če obstajajo razlogi, da tak prosilec zaprosi za izdajo vizuma za večkratni vstop.

V primerih, v katerih izdaja vizuma, veljavnega za eno leto, ni upravičena (če na primer program izmenjave traja manj kot eno leto ali če osebi ni treba potovati v celem letu), se veljavnost vizuma določi na manj kot eno leto, če so izpolnjene druge zahteve za izdajo vizuma.

„3. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter Azerbajdžanske republike izdajo vizume za večkratni vstop z veljavnostjo najmanj dveh let in največ petih let za kategorije oseb iz odstavka 2 tega člena, če so v prejšnjih dveh letih uporabljale enoletni vizum za večkratni vstop v skladu s predpisi, ki urejajo vstop v obiskano državo in bivanje v njej, razen če sta potreba ali namen pogostih ali rednih potovanj očitno omejena na krajše obdobje; v tem primeru se veljavnost vizuma za večkratni vstop omeji na zadevno obdobje.

4. Skupno trajanje bivanja oseb iz odstavkov 1 do 3 tega člena na ozemlju držav članic ali Azerbajdžanske republike ne sme biti daljše od 90 dni v obdobju 180 dni.“

Vizumi za večkratni vstop z veljavnostjo od najmanj dveh do največ petih let se izdajo kategorijam prosilcev za vizum iz člena 5(2) Sporazuma, če so v prejšnjih dveh letih (24 mesecev) dva vizuma za večkratni vstop z veljavnostjo enega leta uporabljali v skladu z zakoni, ki urejajo vstop na ozemlje(-a) obiskane države oziroma obiskanih držav in bivanje v njih, ter če so razlogi za prošnjo za izdajo vizuma za večkratni vstop še vedno veljavni. Opozoriti je treba, da se vizum z veljavnostjo od najmanj dveh do največ petih let izda le, če sta bila prosilcu za vizum v prejšnjih dveh letih (24 mesecev) izdana dva vizuma z veljavnostjo najmanj enega leta ter če je ta vizuma uporabljal v skladu z zakoni, ki urejajo vstop na ozemlja obiskanih držav in bivanje v njih. Diplomatska in konzularna predstavništva na podlagi presoje vsake prošnje za izdajo vizuma odločijo o obdobju veljavnosti teh vizumov, tj. od dveh do petih let.

Vizuma za večkratni vstop ni treba izdati, če prosilec za vizum predhodno izdanega vizuma ni uporabljal.

2.2.3 Imetniki diplomatskih potnih listov

Člen 10 Sporazuma določa:

„1. Državljeni Unije in Azerbajdžanske republike, ki so imetniki veljavnih diplomatskih potnih listov, lahko brez vizumov vstopijo na ozemlje Azerbajdžanske republike ali ozemlja držav članic, jih zapustijo in so v tranzitu preko njih.

2. Osebe iz odstavka 1 lahko na ozemlju Azerbajdžanske republike ali ozemljih držav članic bivajo največ 90 dni v obdobju 180 dni.“

Sporazum ne zajema postopkov glede napotitve diplomatov v države članice. Uporablja se običajni akreditacijski postopek.

III. SODELOVANJE NA PODROČJU POTNIH LISTIN

V skupni izjavi, priloženi Sporazumu, pogodbenici soglašata, da bi moral skupni odbor, oceniti učinek ravni varnosti zadevnih potnih listin na delovanje Sporazuma. Zato sta se pogodbenici dogovorili, da se bosta redno obveščali o ukrepih, sprejetih za preprečevanje prevelikega števila vrst potnih listin, o razvoju tehničnih vidikov varnosti potnih listin in o postopku preverjanja identitete oseb ob izdaji potnih listin.

IV. STATISTIČNI PODATKI

Da se skupnemu odboru omogoči učinkovito spremljanje izvajanja Sporazuma, morajo diplomatska in konzularna predstavništva držav članic vsakih šest mesecev Komisiji predložiti statistične podatke. Kadar je to mogoče, bi morali biti ti statistični podatki razčlenjeni po mesecih in vključevati:

- število zavrnitev izdaje vizuma,
 - število izdanih vizumov za večkratni vstop,
 - obdobje veljavnosti izdanih vizumov za večkratni vstop,
 - število brezplačno izdanih vizumov.
-